

ИЗЪ СЕВЕРНИТЪ СТРАНИ

Миналата година разказахме на нашитѣ малки четци за честностъ а на единъ северенъ народъ — шведитѣ. Сега ще разкажемъ за честността на другъ такъвъ народъ — финландцитѣ.

Финландцитѣ живѣятъ далече на северъ въ студенитѣ мѣста. Тѣ се отличаватъ по своята извънредна честностъ, която се простира до най-малкитѣ дреболии на обикновения животъ.

Финландскиятъ търговецъ никога не ще си позволи да поиска отъ продавача двойна и тройна цена за своята стока; никога не ще използва неговата неопитностъ и незнаене ценитѣ на стокитѣ.

Финландецътъ не присвоява чуждо нѣщо. Ако при покупката случайно дадете нѣколко стотинки повече, търговецътъ за нищо не се решава да ги тури въ своята каса. Ще дири случай да ви ги повърне. И следъ като види, че не може да стори това, ще спусне паритѣ въ черковната кутия. Ако при пжтуване по Финландия си забравите на нѣкоя станция кесията съ паритѣ, не се безпокойте — тѣ не сж изгубени. Човѣкътъ, който ги е намѣрилъ, ще тръгне да ви гони, за да ви ги предаде. Ако не ви стигне, ще поржча на друго да стори това.

Слизате на нѣкоя гара и отивате въ бюфета да се нахраните. Трапезата е сложена. Ястията сж наредени въ срѣдата на една голѣма маса. Никой не прислужва. Всѣки взима, яде и пие, колкото иска. Отива следъ това на касата и заплаща опредѣлената такса.

По желѣзницитѣ и трамваитѣ билети не се продаватъ. Пущате си таксата въ особна кутия и пжтувате, дето искате. Никакви чиновници-надзиратели нѣма.

Въ всѣко село на Финландия има телефонъ. Хората се ползватъ отъ него безплатно. Стане ли нужда на нѣкой селянинъ да си достави нѣкоя стока отъ града, той я изисква по телефона, като съобщава, на коя гара и на какъвъ адресъ да се изпрати. Безъ никакво познанство, **безъ** никаква гаранция,